

EUROOPA KESKPANGA ARVAMUS,**22. august 2018,****investeeringisühingute usaldatavusnõuete läbivaatamise kohta****(CON/2018/36)**

(2018/C 378/04)

Sissejuhatus ja õiguslik alus

Euroopa Keskpank (EKP) sai 26. ja 29. jaanuaril 2018 Euroopa Parlamendilt ja Euroopa Liidu Nõukogult taotlused esitada arvamus seoses ettepanekuga Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse kohta, mis käsitleb investeeringisühingute suhtes kohaldatavaid usaldatavusnõudeid ning millega muudetakse määrusi (EL) nr 575/2013, (EL) nr 600/2014 ja (EL) nr 1093/2010, ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi kohta, milles käsitletakse investeeringisühingute usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet ning millega muudetakse direktiive 2013/36/EL ja 2014/65/EL⁽¹⁾ (edaspidi „ettepandud määrus“ ja „ettepandud direktiiv“, ühiselt „ettepandud õigusaktid“).

EKP arvamuse andmise pädevus põhineb Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 127 lõikel 4 ja artikli 282 lõikel 5, sest ettepandud õigusaktid sisaldavad sätteid, mis mõjutavad EKP ülesandeid krediidiasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalvega seotud poliitika osas kooskõlas nõukogu määruse (EL) nr 1024/2013⁽²⁾ artikli 127 lõikega 6, ja Euroopa Keskpankade Süsteemi panust pädevate asutuste poolt läbiviidavas finantsüsteemi stabiilsusega seotud poliitika tõrgeteta teostamises, millele viidatakse aluslepingu artikli 127 lõikes 5. EKP nõukogu on käesoleva arvamuse vastu võtnud kooskõlas Euroopa Keskpanga kodukorra artikli 17.5 esimese lausega.

Üldised märkused

EKP toetab ettepandud õigusaktide eesmärki, kuna sätestatakse usaldatavusnõuete raamistik, mis on kohasem erinevat liiki investeeringisühingute riskide ja ärimudelite jaoks.

Kuigi EKP üldiselt toetab eesmärki, et süsteemselt oluliste investeeringisühingute suhtes kohaldataks samu usaldatavusnõudeid nagu krediidiasutuste suhtes, tuleks ettepandud õigusakte hoolikalt kaaluda, et vältida soovimatuid tagajärgi muudele liidu õigusaktidele, kui krediidiasutuse määratlust muudetakse. Käesolev arvamus juhib eelkõige tähelepanu teatud tagajärgele statistika valdkonnas. Siiski ei piirdu need tagajärjed statistikaraamistikuga.

Praegu on ainult krediidiasutused eurosüsteemi rahapoliitika operatsioonide kõlblikud osapooled⁽³⁾. EKP peab hoolikalt hindama võimalikke tagajärgi, mis tekivad klass 1 ettevõtjate hõlmamisel mõistega „krediidiasutus“.

1. Investeeringisühingute liigitamine krediidiasutusteks

Komisjon teeb ettepaneku kolme klassi investeeringisühingute kohta; i) investeeringisühingud, mis kauplevad oma arvel finantsinstrumentidega või tagavad finantsinstrumentide emissiooni või korraldavad finantsinstrumentide pakkumisi siduva kohustuse alusel⁽⁴⁾ ja kelle koguvara ületab 30 miljardit eurot, või investeeringisühingud, mis kuuluvad selle äritegevusega ettevõtjate gruppi ja kelle koguvara ületab 30 miljardit eurot⁽⁵⁾ (klass 1 ettevõtjad); ii) teatud künnise ületanud investeeringisühingud⁽⁶⁾ (klass 2 ettevõtjad); ja iii) kõik muud investeeringisühingud (klass 3 ettevõtjad). Klass 1 ettevõtjad

⁽¹⁾ COM(2017)790 final ja COM(2017)791 final.

⁽²⁾ Nõukogu 15. oktoobri 2013. aasta määrus (EL) nr 1024/2013, millega antakse Euroopa Kesk pangale eriülesanded seoses krediidiasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalve poliitikaga (ELT L 287, 29.10.2013, lk 63).

⁽³⁾ Vt Euroopa Keskpanga suunise (EL) 2015/510, 19. detsember 2014, eurosüsteemi rahapoliitika raamistiku rakendamise kohta (EKP/2014/60) (ELT L 91, 2.4.2015, lk 3), artikkel 55.

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/65/EL, 15. mai 2014, finantsinstrumentide turgude kohta ning millega muudetakse direktiive 2002/92/EÜ ja 2011/61/EL (ELT L 173, 12.6.2014, lk 349) I lisa jaotise A punktides 3 ja 6 nimetatud teenused.

⁽⁵⁾ Kui ettevõtja koguvaramud jäävad alla individuaalselt alla 30 miljardi euro, kuid ta kuulub gruppi, mille koguvaramud ületab 30 miljardit eurot (s.o asjaomaseid teenuseid osutavate gruppi kuuluvate üksuste varade väärtus kokku, kuigi individuaalselt on varade väärtus alla 30 miljardi euro), on iga asjaomaseid teenuseid pakkuva gruppi kuuluv ettevõtja krediidiasutus; või juhul kui gruppi kuuluvate ettevõtjate varade väärtus kokku asjaomaste teenuste osas ületab 30 miljardit eurot (s.o emasettevõtja ja tütarettevõtja), võib konsolideeriv järelevalve teostaja kolleegiumiga konsulteerides otsustada liigitada ühe või mitu selle grupi ettevõtjat varade väärtusega alla 30 miljardi euro krediidiasutuseks, et käsitleda meetmetest kõrvalehoidmise võimalikku riski ja võimalikke riske liidu finantsturvalisusele.

⁽⁶⁾ Vt ettepandud määruse artikkel 12.

on liigitatud krediidasutusteks ja seega tuleb nende suhtes kohaldada Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2013/36/EL⁽¹⁾ ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 575/2013⁽²⁾. Seetõttu satuvad klass 1 ettevõtjad, kuna neist saab krediidasutus määruse (EL) nr 1024/2013 artikli 1 mõttes, EKP järelevalve alla ühtse järelevalvemechanismi raames⁽³⁾.

Kuna määrus (EL) nr 1024/2013 sätestab selgelt, et EKP-le muid järelevalveülesandeid ei panda, siis mõeldakse, et õiguslikust seisukohast oleks alternatiiviks, mis paneks EKP-le klass 1 ettevõtjate järelevalve, määruse (EL) nr 1024/2013 muutmise, et panna EKP-le eriuülesanne teostada usaldatavusnõuete järelevalvet klass 1 ettevõtjate üle. EKP järelevalve pädevuse osas tuleb märkida, et klass 1 ettevõtjate arv on piiratud ja et krediidasutuste ja klass 1 ettevõtjate teenused kattuvad. Seega avaldaks ettepanud määrus EKP-le vähest mõju⁽⁴⁾.

Ettepanud määruse kohaselt on kriteeriumide, mille kohaselt loetakse investeerimisühing krediidasutuseks määruse (EL) nr 575/2013⁽⁵⁾ artikli 4 lõike 1 tähenduses, eesmärk hõlmata süsteemsed investeerimisühingud, mille koguvara ületab teatava künnise.

EKP toetab seda ettepanekut, kuna nendele kriteeriumidele vastavad ettevõtjad kujutavad endast kõrgendatud finantsstabiilsuse riski; samuti võib esineda ülekandumise mõju muudele krediidasutustele seoses nende suuruse ja omavahelise seotusega ning arvestades nende suurt osapoolse krediidiriski ja tururiski positsioonide osas, mida nad võtavad oma nimel. Üldjoontes tagab ettepanud erisus usaldusväärset ja ühetaolised järelevalvestandardid, mis tagab krediidasutustega sarnanevate asutuste võrdsed tingimused. Samas, ilma et see mõjutaks riikide pädevate asutuste praegust kohustust teostada järelevalvet kolmandate riikide krediidasutuste filiaalide üle, peaks ettepanud määrus selgitama, kuidas varasid arvestatakse, st kuidas võetakse arvesse liidus olevate kolmandate riikide gruppide filiaalide ja kolmandate riikide ettevõtjate tütarettevõtjate varad, mis nähtuvad nende konsolideeritud bilansist.

Lisaks, kuna koguvara ei ole ainuke mõõde investeerimisühingu süsteemse tähtsuse tuvastamiseks, soovitatakse täiendada koguvara künnist muude kriteeriumidega, näiteks tulu kriteerium, jurisdiktsioonide ülese tegevuse tähtsus või omavaheline seotus. Soovitav oleks need kriteeriumid võimalikult suures ulatuses ühtlustada tähtsuse kriteeriumidega määruses (EL) nr 1024/2013, võttes arvesse ka EBA soovitusi⁽⁶⁾. Selles suhtes võib neid kriteeriume edaspidi, kui on saadud ettepanud korra alusel rohkem kogemusi, edasi täiustada, lähtudes investeerimisühingute süsteemse riski hindamise alusmetodoloogias, mis tagaks seatud eesmärkide saavutamise ja väldiks ülemääraseid soovimatuid tagajärgi, näiteks õigusnormide erinevuste ärakasutamist.

Direktiivi 2013/36/EL kohaselt peavad liikmesriigid tagama, et krediidasutuste tegevuslubade osas pädev asutus konsulteeriks investeerimisühingute järelevalve pädeva asutusega, kui asjaomase investeerimisühingu üle omavad kontrolli samad füüsilised või juriidilised isikud nagu krediidasutuse üle⁽⁷⁾. Seetõttu peab ettepanud direktiiv selgitama, et konsulteerida tuleb ka siis, kui investeerimisühing on ümber liigitatud krediidasutuseks⁽⁸⁾.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/36/EL, mis käsitleb krediidasutuste tegevuse alustamise tingimusi ning krediidasutuste ja investeerimisühingute usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet, millega muudetakse direktiivi 2002/87/EÜ ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiivid 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ (ELT L 176, 27.6.2013, lk 338).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 575/2013 krediidasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta ja määruse (EL) nr 648/2012 muutmise kohta (ELT L 176, 27.6.2013, lk 1).

⁽³⁾ Vt ettepanud määruse põhjendus 33 ja komisjoni töödokumendi „Review of the prudential framework for investment firms“, mis on lisatud ettepanud õigusaktidele (SWD(2017)481 final), lk 26.

⁽⁴⁾ Vt ettepanud määruse seletuskirja lk 2 kolmas lõik.

⁽⁵⁾ Vt ettepanud määruse artikkel 60.

⁽⁶⁾ Vt Euroopa Pangandusjärelevalve 29. septembri 2017 arvamus vastuseks Euroopa Komisjoni nõustamise kutsele seoses investeerimisühingutega (EBA/Op/2017/11). Soovituse 4 kohaselt peaks Euroopa Pangandusjärelevalve klass 1 ettevõtjate tuvastamiseks välja töötama teise taseme regulatiivsed tehnilised standardid, võttes arvesse investeerimisühingute eripära.

⁽⁷⁾ Vt direktiivi 2013/36/EL artikli 16 lõige 2.

⁽⁸⁾ Vt ettepanud direktiivi ettepanud muudatust artikli 57 uue lõike 6a kohta.

EKPga konsulteeriti direktiivi 2013/36/EL muutmise direktiivi ettepaneku osas, mille komisjon avaldas 23. novembril 2016⁽¹⁾. Selle ettepaneku kohaselt peavad kolmandate riikide krediidasutused ja investeerimisühingud teatavate tingimuste täitmise korral asutama ELis emaeettevõtja, mis konsolideeriks kõik nende varad liidus⁽²⁾. EKP rõhutab oma toetust vahepealse ELis tegutseva emaeettevõtja ettepanekule, mille komisjon tegi direktiivi 2013/36/EL ja määruse (EL) nr 575/2013 läbivaatamise käigus⁽³⁾. Kahtluste ärahoidmiseks tuleks ettepanekud määruse mõistest „krediidasutused ja investeerimisühingud“ (*institution*) mitte välja jätta investeerimisühingute kohustust asutada vahepealne ELis tegutsev emaeettevõtja.

2. Teatavatele investeerimisühingutele krediidasutuse tegevusloa andmine

Ettepanekud direktiivi kohaselt on krediidasutuse mõistega hõlmatud investeerimisühingute tegevusloa andmise vastutus pädeval asutusel, kes annab tegevusloa krediidasutustele direktiivi 2013/36/EL alusel⁽⁴⁾. Krediidasutuste ja investeerimisühingute järelevalve osas pädevad asutused peaksid omavahel koostööd tegema eelkõige tagamaks, et kui ettepanekud määruse kohaselt on künnis ületatud, siis taotleb investeerimisühing viivitamata krediidasutuse tegevusloa ja järelevalve saab sujuvalt üle võtta pangajärelevalve teostaja⁽⁵⁾.

Kuigi ettepanekud direktiiv sätestab, et investeerimisühing, mille saab liigitada krediidasutuseks, peab hankima krediidasutuse tegevusloa, on vaja täpsustada, mis toimub siis, kui krediidasutuse tegevusloa on saadud⁽⁶⁾. Samuti tuleks ettepanekud direktiivis täpsustada tagajärgi sellisele investeerimisühingule, kes on asjaomase künnise ületanud, ent jätkab tegutsemist ilma asjakohase loata pikema aja jooksul ja kelle loataotluse pädev asutus hiljem tagasi lükkab. Sellisel juhul võib tekkida küsimus, milline pädev asutus peaks määrama sanktsiooni investeerimisühingule ilma loata krediidasutuse tegevusloa andmise eest, kas selleks on investeerimisühingute järelevalvega või krediidasutuste järelevalvega tegelev pädev asutus. Lisaks tuleks ettepanekud direktiivis täpsustada, et krediidasutuse määratlusele vastavad investeerimisühingud, olenemata millisele määratlusele osale nende tegevus vastab, võivad tegeleda traditsiooniliste pangandustoimingutega (nt avalikkuselt hoiuste vastuvõtmine ja laenude andmine) alles pärast kõikideks pangandustoiminguteks loa saamist⁽⁷⁾. Seetõttu peaksid need üksused kuni sellise loa saamiseni tegelema ainult sellise tegevusega, milleks nad on saanud investeerimisühingu tegevusloa.

3. Mõju statistikale

EKP rõhutab, et on väga oluline tagada statistiliste kontseptsioonide ja mõistete võimalikult suur ühtsus liidu õiguses ning liidu õiguse ja rahvusvaheliste standardite vahel ning vastav ühtlustatud meetodika, eelkõige seoses ÜRO statistika-komisjoni poolt vastu võetud rahvamajanduse arvepidamise süsteemiga⁽⁸⁾. Sel põhjusel on EKP varem toetanud seda, et ESA 2010⁽⁹⁾ kasutab „muude rahaloomeasutuste“ allsektori määratlemisel EKP määratlust⁽¹⁰⁾ sellele selgelt viidates⁽¹¹⁾.

⁽¹⁾ Ettepanek Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi kohta, millega muudetakse direktiivi 2013/36/EL seoses vabastatud üksuste, finantsvaldusettevõtjate, segafinantsvaldusettevõtjate, tasustamise, järelevalvemeetmete ja -volituste ning kapitali säilitamise meetmetega (COM(2016) 854 final).

⁽²⁾ Vt direktiivi 2013/36/EL ettepanekud artikkel 21b. Vt Euroopa Keskpanga arvamus, 8. november 2017, liidu krediidasutuste ja investeerimisühingute kapitalinõuete raamistiku muudatuste kohta, punkt 1.6 (CON/2017/46) (ELT C 34, 31.1.2018, lk 5). Kõik EKP arvamused on avaldatud EKP veebilehel www.ecb.europa.eu.

⁽³⁾ Vt ka arvamus CON/2017/46 punkt 1.6.

⁽⁴⁾ Selles osas tuleb märkida, et direktiivi 2013/36/EL artikli 16 lõike 2 kohaselt peab krediidasutuste järelevalve pädev asutus konsulteerima teatavatel asjaoludel investeerimisühingute järelevalve pädeva asutusega enne krediidasutuse tegevusloa andmist.

⁽⁵⁾ Vt ettepanekud direktiivi artikli 5 lõikes 2 ettepanekud muudatus.

⁽⁶⁾ Vt selles suhtes direktiivi 2014/65/EL põhjendus 38, milles märgitakse: „Krediidasutused, kellele on antud tegevusloa vastavalt direktiivile 2013/36/EL, ei peaks vajama täiendavat tegevusloa investeerimiseenuste osutamiseks või investeerimistegevuseks käesoleva direktiivi alusel. Kui krediidasutus otsustab osutada investeerimiseenuseid või tegeleda investeerimistegevusega, peaks pädevad asutused enne direktiivi 2013/36/EL kohaselt tegevusloa andmist kontrollima, et krediidasutus vastab käesoleva direktiivi asjakohastele sätetele.“

⁽⁷⁾ Vt ettepanekud direktiivi ettepanekud muudatus artikli 57 lõikes 6.

⁽⁸⁾ Vt väljaannet European Commission, International Monetary Fund, Organization for Economic Cooperation and Development, United Nations, World Bank, System of National Accounts 2008 (New York, 2009), kättesaadav: <https://unstats.un.org/unsd/nationalaccount/docs/SNA2008.pdf>.

⁽⁹⁾ ESA 2010 on Euroopa arvepidamise süsteem, mis kehtestati Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 549/2013, 21. mai 2013, Euroopa Liidus kasutatava Euroopa rahvamajanduse ja regionaalse arvepidamise süsteemi kohta (ELT L 174, 26.6.2013, lk 1).

⁽¹⁰⁾ Vt Euroopa Keskpanga määruse (EL) nr 1071/2013, 24. september 2013, rahaloomeasutuste sektori bilansi kohta (uuestisõnastatud) (EKP/2013/33) (ELT L 297, 7.11.2013, lk 1) artikli 1 punkt a.

⁽¹¹⁾ Vt punkt 6 Euroopa Keskpanga 19. mai 2011. aasta arvamus ettepaneku kohta, mis käsitleb Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust Euroopa Liidus kasutatava Euroopa rahvamajanduse ja regionaalse arvepidamise süsteemi kohta (CON/2011/44) (ELT C 203, 9.7.2011, lk 3).

Lisaks määratletakse teatavates EKP statistilistes määrustes andmeid esitav üldkogum vahetu viitena rahaloomeasutuste määratlusele määruses (EL) nr 1071/2013⁽¹⁾ või viitega allsektorile „hoiuseid kaasavad ettevõtted välja arvatud keskpank“ (ESA allsektor S.122) või viitega mõistele „krediidiasutused“ määruse (EL) nr 575/2013⁽²⁾ artikli 4 lõike 1 punktis 1.

Ettepanud määruses hõlmatakse mõiste „krediidiasutus“ kohaldamisalasse ühingud, mis juhul, kui nad tegelevad peamiselt muu finantsvahendusega peale hoiuste (või hoiuste lähedased asendajate) kaasamise, kuuluvad ESA allsektorisse „Muud finantsvahendusettevõtted peale kindlustusseltside ja pensionifondide“ (S.125). Ent see allsektor ei kuulu liidu õiguses mõiste „rahaloomeasutused“ kohaldamisalasse. Kui seega klassi 1 ühingud liigitada krediidiasutusteks, siis tekiksid liidu finantsasutuste statistika seisukohalt asjakohastes ühistes standardites, mõistetes ja liigitustes lahendamist vajavad vastuolud.

4. Makrotasandi usaldatavusjärelevalve perspektiiv seoses investeerimisühingutega

Ettepanud aktides ei võeta arvesse Euroopa Pangandusjärelevalve soovitusi vajaduse kohta võtta seoses investeerimisühingutega arvesse makrotasandi usaldatavusjärelevalve perspektiivi⁽³⁾. Võimalikul tulevasel nende kriteeriumite läbivaatusel, mida kohaldatakse süsteemsete investeerimisühingute kindlaksmääramiseks, võidakse kaaluda ka teatavate makrotasandi usaldatavusjärelevalve tööriistade väljatöötamist väiksematest investeerimisühingutest finantsstabiilsusele lähtuva potentsiaalse riski käsitlemiseks. Näiteks võivad väiksemad investeerimisühingud, kes on olulised turuosalisel, tegelevad piiriülese tegevusega või on seotud krediidiasutustega, vapustus viimendada.

5. Teenuste osutamine kolmandate riikide ühingute poolt

Seoses komisjoni ettepanekuga tugevdada ja veelgi ühtlustada liidu õigusnorme, mida kohaldatakse kolmandate riikide investeerimisühingute filiaalide suhtes,⁽⁴⁾ võib liidu seadusandja soovida täiendavalt kaaluda võimalust kohaldada ühtlustatud eeskirju kõikidele filiaalidele, isegi neile, kes osutavad teenuseid kutselistele klientidele ja kõlblikele osapooltele, et tagada järjekindel suhtumine olulistesse riskidesse kogu liidus ning vältida õigusnormide erinevuste ärakasutamist. Sellega seoses on ettepanud aktides märgitud, et krediidiasutused ja investeerimisühingud on kvalitatiivselt erinevad asutused, millel on erinevad esmased ärimudelid, kuid teataval määral kattuvad teenused⁽⁵⁾. Seda arvestades võiks veelgi kaaluda võimalikke õigusnormide erinevuste ärakasutamise viise, näiteks seoses kolmandate riikide krediidiasutuste filiaalide käsitlemisega, mis peaks olema ilmselt samasugune nagu ettepanud kolmandate riikide investeerimisühingute käsitlemine, ning mida oleks seetõttu samuti vaja liidu tasandil ühtlustada.

Ettepanud määrusega tugevdatakse määruses (EL) nr 600/2014⁽⁶⁾ ette nähtud korda seoses kolmandate riikide investeerimisühingute poolt teenuste osutamisega ja tegevusega pärast samaväärsusotsuse tegemist. Kolmandate riikide samaväärsust kasutatakse liidu õiguse eri valdkondades ning võiks kaaluda nende lähenemiste ühtlustamist ja täiendamist. Samal ajal võib liidu seadusandja soovida täiendavalt kaaluda, kas samaväärsuse korda määruses (EL) nr 600/2014 tuleks piirata (nt piirates selle korra kohaldamise investeerimise nõustamisele ja finantsinstrumentide pakkumisele ilma siduva kohustuseta kutselistele klientidele ja kõlblikele osapooltele). Samuti võiks kaaluda, kas tuleks jätkata kolmandate

⁽¹⁾ Vt nt Euroopa Keskpanka määrus (EL) nr 1011/2012, 17. oktoober 2012, väärtpapieriosaluste statistika kohta (EKP/2012/24) (ELT L 305, 1.11.2012, lk 6); Euroopa Keskpanka määrus (EL) nr 1072/2013, 24. september 2013, rahaloomeasutuste kohaldatavate intressimäärade statistika kohta (EKP/2013/34) (ELT L 297, 7.11.2013, lk 51); Euroopa Keskpanka määrus (EL) nr 1333/2014, 26. november 2014, rahaturgude statistika kohta (EKP/2014/48) (ELT L 359, 16.12.2014, lk 97).

⁽²⁾ Vt Euroopa Keskpanka määruse (EL) 2016/867, 18. mai 2016, granulaarse krediidiriski andmete kogumise kohta (EKP/2016/13) (ELT L 144, 1.6.2016, lk 44) artikli 3 lõige 1.

⁽³⁾ Vt Euroopa Pangandusjärelevalve arvamus, 29. september 2017, vastuseks Euroopa Komisjoni nõustamise kutsele seoses investeerimisühingutega (EBA/Op/2017/11). Selle soovitusel soovitusel 60 märgitakse, et uus investeerimisühingute usaldatavusjärelevalve kord peaks hõlmama makrotasandi usaldatavusjärelevalve perspektiivi. Sellega seoses tuleb rõhutada süsteemsete riskide kogunemise ja leevendamise olulisust eesmärgiga määrata kindlaks, kas tuleks nende riskide tõrjumiseks tuleks välja töötada asjakohased makrotasandi vahendid. Soovitusel 61 kohaselt on vaja üksikasjalikku analüüsi, mis käsitleks asjaomaste kolme investeerimisühingute klassi süsteemset mõju. Sellega seoses tuleks kaaluda, kas makrotasandi usaldatavusjärelevalve perspektiivi oleks vaja seoses investeerimisühingute ärimudelite eripäradega kohandada. Vt ka Euroopa Pangandusjärelevalve aruteludokument „Designing a new prudential regime for investment firms“ (EBA/DP/2016/02), 4. november 2016.

⁽⁴⁾ Vt ettepanud direktiivi artikli 58 lõige 3, millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/65/EL, 15. mai 2014, finantsinstrumentide turgede kohta ning millega muudetakse direktiive 2002/92/EÜ ja 2011/61/EL (ELT L 173, 12.6.2014, lk 349) artiklit 41.

⁽⁵⁾ Vt ettepanud direktiivi seletuskirja lk 2 ja ettepanud määruse seletuskirja lk 2.

⁽⁶⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta määrus (EL) nr 600/2014 finantsinstrumentide turgede kohta millega muudetakse määrust (EL) nr 648/2012 (ELT L 173, 12.6.2014, lk 84).

riikide investeerimisühingute suhtes kehtivat praegust korda, millega on jäetud mittesamaväärsete kolmandate riikide investeerimisühingute reguleerimine liikmesriikidele, kuna liikmesriigid ja riigisisesed järelevalveasutused ei suuda ühepoolset lahendada süsteemseid riske, mis tulenevad näiteks teatavatest suurtest ühingutest, mis tegutsevad piiriüleselt väljaspool riigiseste jurisdiktsioonide kohaldamisala. Võrdsete tingimuste tagamiseks on üks võimalus näha ette, et sellistelt mittesamaväärsete kolmandate riikide ühingutelt nõutakse liidus investeerimisteenuste pakkumiseks aja jooksul filiaali (või tütaretevõtja) asutamist liidus.

6. Ühtlustamine

- 6.1. Tuleks ettevaatlikult hinnata ettepannud aktide ning direktiivi 2013/36/EL ja määruse (EL) nr 575/2013 vastasmõju, vältimaks soovimatuid tagajärgi, mis võivad tuleneda krediitiasutuste määratluse muutmisest. Ettepanek ei mõjuta konsolideerimist määruse (EL) nr 575/2013 alusel ega nõuet, et investeerimisühingud, kes on kas pangagrupi üksuste omanikud või kes on pangagrupi kuuluvate üksuste tütaretevõtjad, peavad olema hõlmatud sellise konsolideerimisega. Võimalikke täiendavaid muudatusi ettepannud aktides tuleb ettevaatlikult kaaluda eesmärgiga säilitada määruses (EL) nr 575/2013 ette nähtud konsolideerimise ulatus. Samuti tuleks tagada ettepannud aktide ja teatavate eeldatavasti lähikuudel jõustuvate direktiivi 2013/36/EL ja määruse (EL) nr 575/2013 muudatuste kooskõla.
- 6.2. Ettepannud määruses on ette nähtud, et pädevad asutused ja kõik nendega seotud isikud peavad täitma ametisalduse hoidmise kohustust⁽¹⁾. Ettepannud direktiivi asjaomaste sätete sõnastus lahkneb ametisalduse hoidmise kohustust reguleerivatest sätetest Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivides 2013/36/EL ja 2014/65/EL⁽²⁾. Ettepanekutes tuleks püüda ühtlustada eri sektoraalsete aktide sõnastus sellisel, et ametisalduse hoidmise kohustuse ulatus oleks kohastel juhtudel ühtlustatud.
- 6.3. On soovitatav mitte korrata olemasolevaid määratlusi. Näiteks mõiste „järelevalvefunktsiooni täitev juhtorgan“ on määratletud nii direktiivis 2013/36/EL kui ka ettepannud direktiivis.

Frankfurt Maini ääres, 22. august 2018

EKP president

Mario DRAGHI

⁽¹⁾ Vt ettepannud direktiivi artikkel 13.

⁽²⁾ Vt direktiivi 2013/36/EL artikkel 53 ja direktiivi 2014/65/EL artikkel 76.